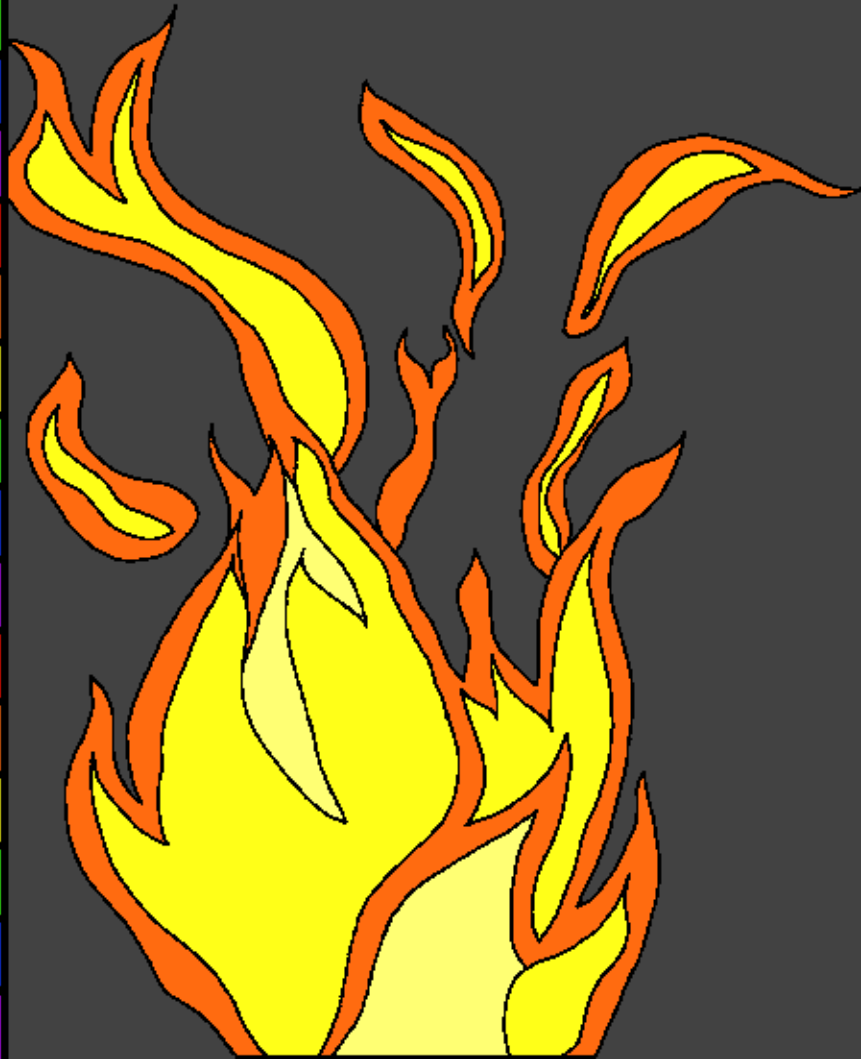

Beibl i Blant
yn cyflwyno

Y Dyn Tân

Awdur: Edward Hughes

Lluniau gan: Lazarus

addaswyd gan: E. Frischbutter

Cyfieithydd: Catrin Roberts

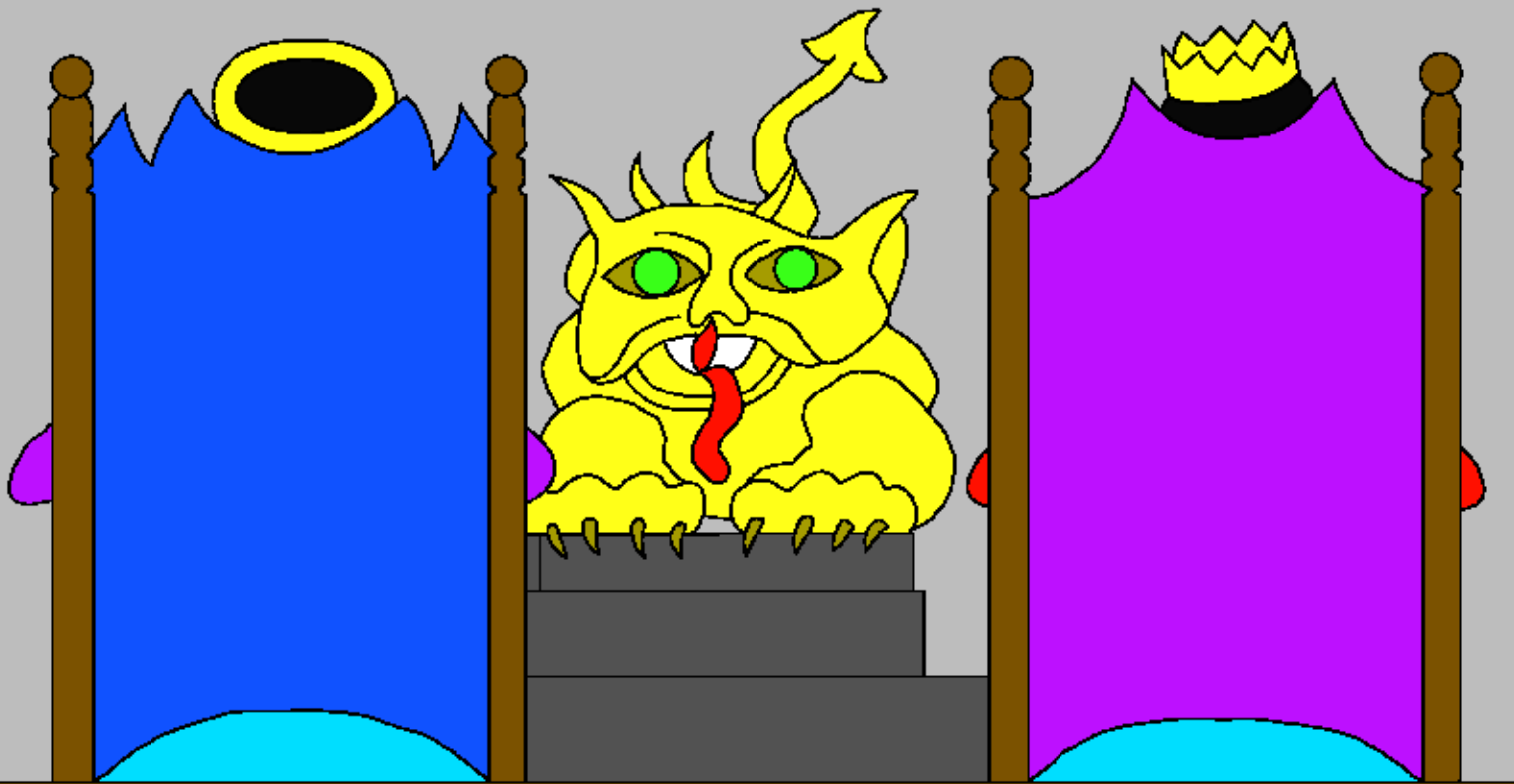
Cynhyrchwyd gan: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

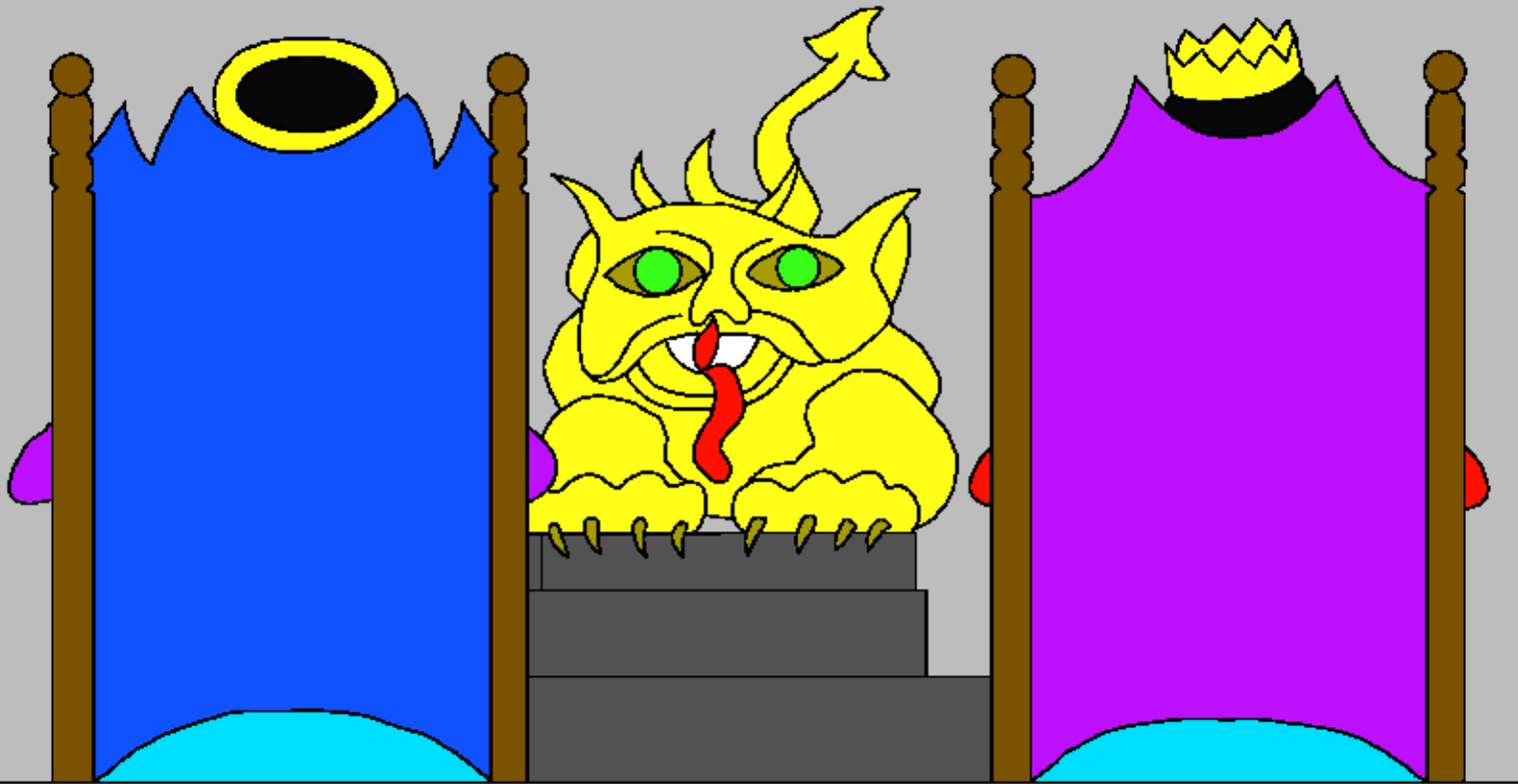
Trwydded: mae gennych hawl i gopïo neu argraffu'r stori hon,
ar yr amod nad ydych yn ei gwerthu.

Roedd pethau'n ddrwg yn Israel. Roedd y brenin a'r frenhines yn casáu Duw. Dyna esiampl wael i bawb! Cyn hir roedd y bobl hefyd yn casáu Duw ac yn addoli duwiau ffug. Oedd yna bobl yn caru Duw?

Oedd, roedd rhai yn dal ati i'w addoli. Un diwrnod, siaradodd Duw gydag un ohonyn nhw, Elias.

Dywedodd Elias wrth
y brenin drwg Ahab,
"Mor sicr â bod yr
ARGLWYDD, Duw
Israel yn fyw,
fydd yna ddim
gwlyth na glaw
y blynyddoedd
nesaf yma nes i mi
ddweud yn wahanol."
Roedd hynny'n golygu
newyn! Doedd Duw
ddim am adael i'w
bobl gario mlaen
i fod yn ddrwg.

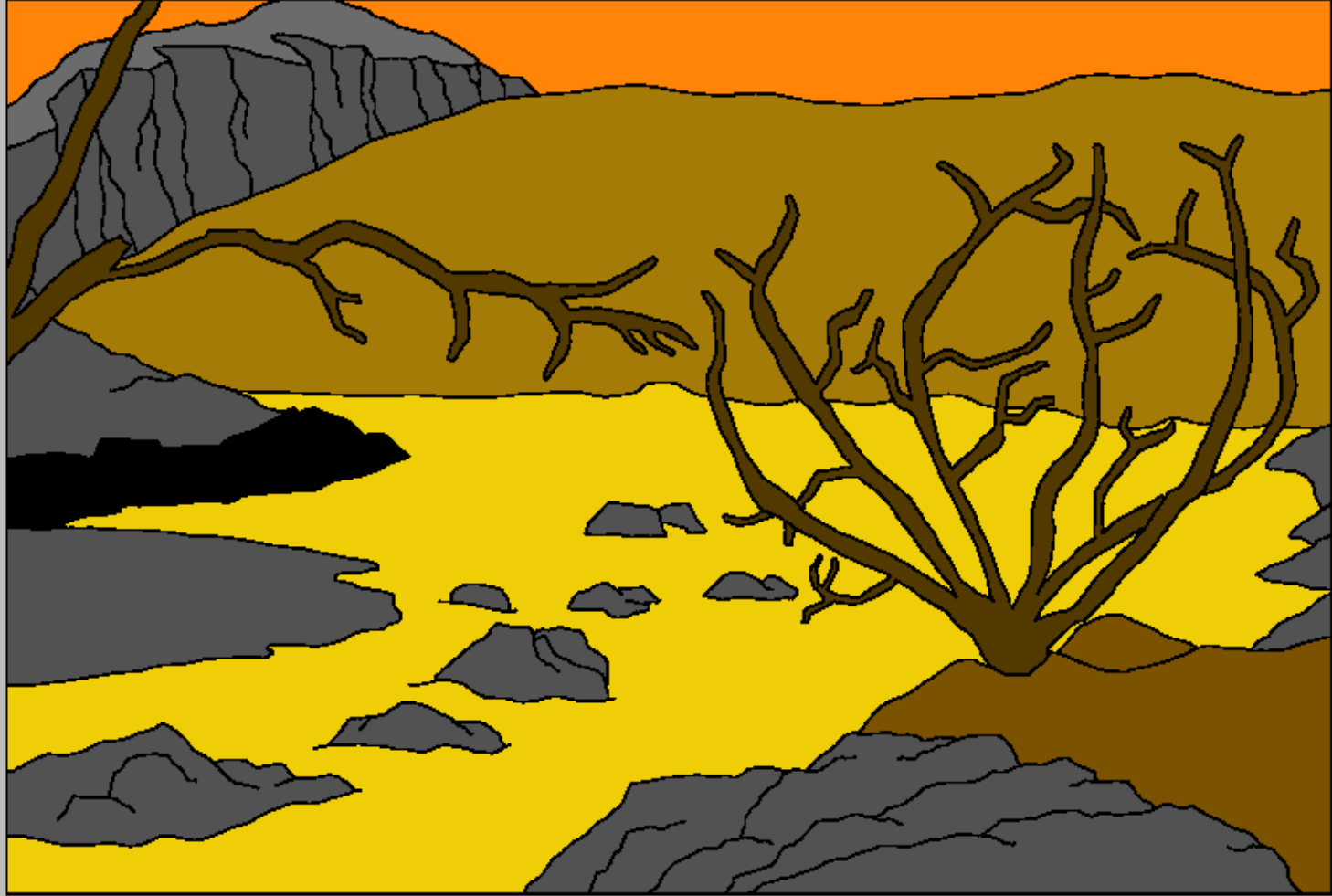
Ar ôl rhoi rhybudd i'r brenin, cafodd Elias
ei anfon gan Dduw i le tawel yn y wlad.
Bu'n byw yno wrth ymyl nant.

Anfonodd Duw gigfrain i roi bwyd iddo. Dyma
nhw'n cario bara a chig yn y bore a gyda'r nos.
Roedd Elias yn yfed dŵr o'r nant.

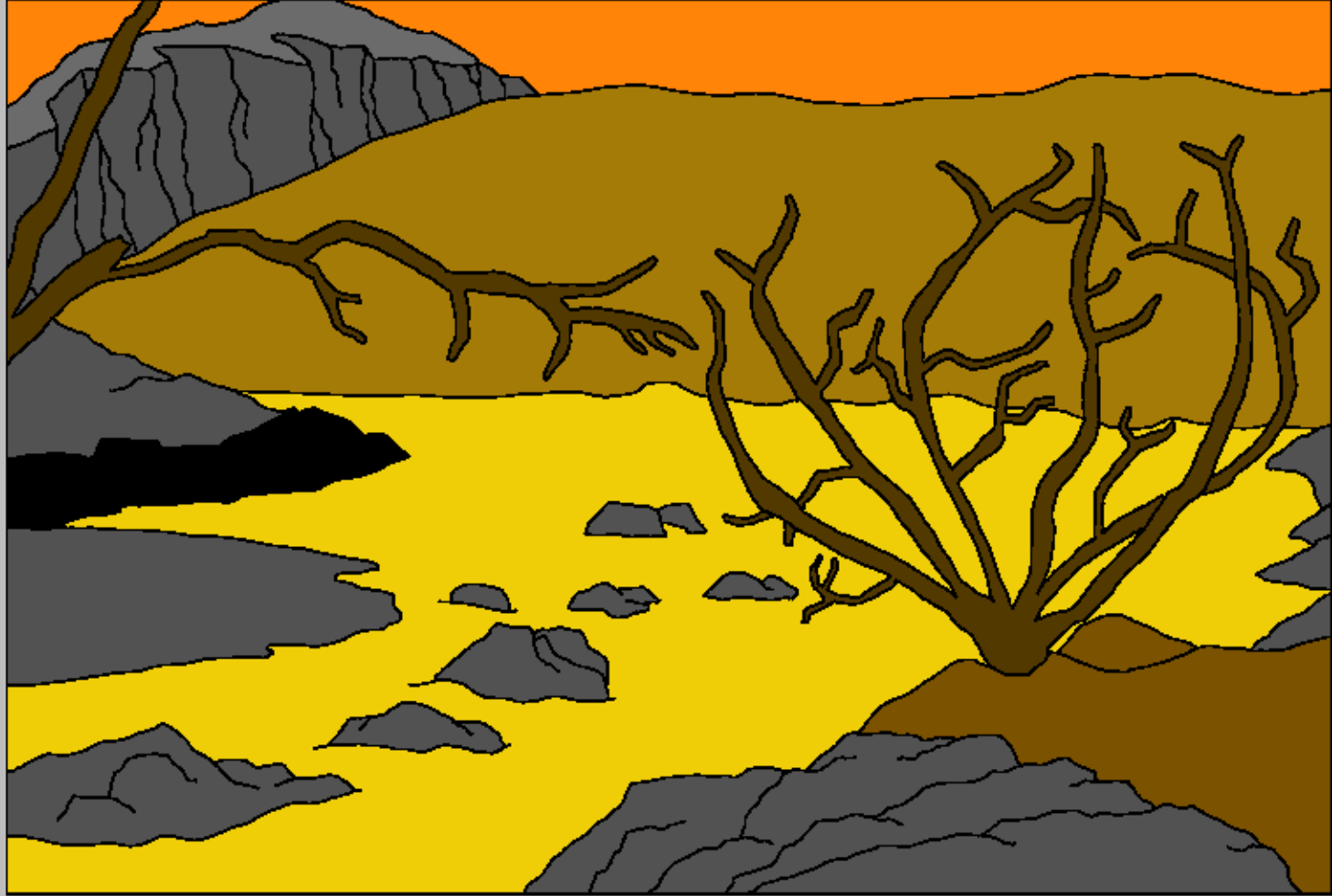

Cyn hir, sychodd y nant am ei bod hi heb fwrw
glaw o gwbl. Roedd geiriau Duw yn dod yn wir.
Roedd pawb yn y wlad yn brin o ddŵr.

Doedd dim cnydau yn tyfu. Roedd y bobl eisiau bwyd. A oedd Elias yn meddwl beth fyddai'n digwydd ar ôl i ddŵr y nant ddiflannu?

Dywedodd Duw wrth Elias, "Cod, a dos i fyw i Sareffath. Dw i wedi dweud wrth wraig weddw sy'n byw yno i roi bwyd i ti." Roedd Duw yn gwybod am angen ei weithiwr.

Ond dyna ffordd ryfedd o roi bwyd!

Dyma Elias yn
ufuddhau. Pan
ddaeth i Sareffath,
roedd gwraig
weddwrth
giatiau'r dref yn
casglu coed tân.

"Plîs wnei di roi ychydig o
ddŵr i mi mewn cwpan,"
gofynnodd Elias i'r
wraig. "A wnei di
ddod â thamaid o
fara i mi hefyd."

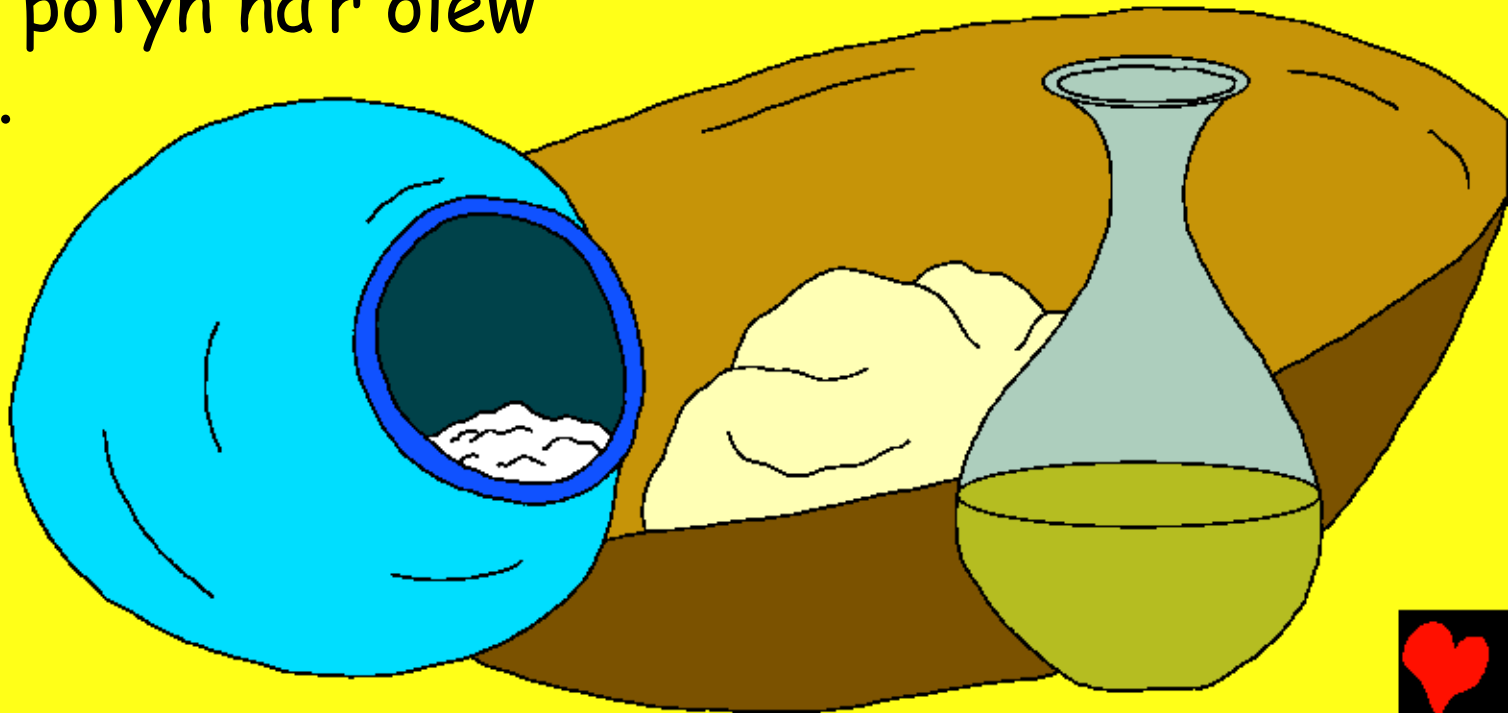
"Does gen i ddim bara,"
atebodd y wraig. "Dim
ond llond dwrn o flawd
mewn potyn ac
ychydig o olew
olewydd mewn
jwg sydd gen i."

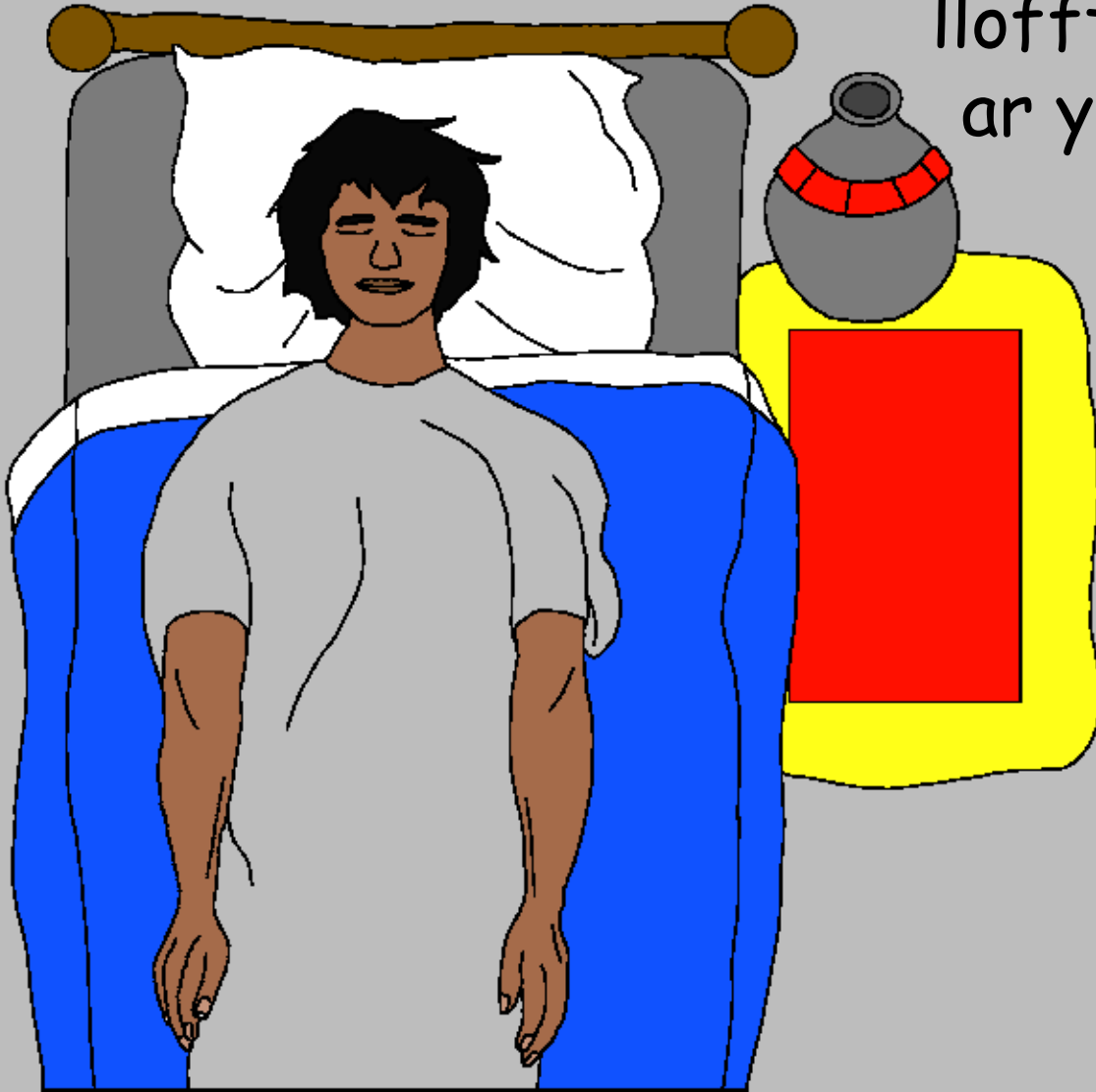
Yn drist, dywedodd
y wraig wrth y
proffwyd y byddai
hi a'i mab yn marw
o newyn ar ôl i'r
blawd ddod i ben.

"Paid bod ag ofn. Gwna fymryn o fara i mi gyntaf. Cei baratoi bwyd i ti a dy fab wedyn," meddai Elias. "Ddaw'r blawd yn y potyn ddim i ben, na'r olew, nes bydd yr **ARGLWYDD** wedi anfon glaw unwaith eto." Byddai'n rhaid i Dduw wneud gwyrth i hynny ddigwydd - a dyna ddigwyddodd! Roedd digon o fwyd i'r wraig a'i mab am ddyddiau, a daeth y blawd yn y potyn na'r olew ddim i ben.

Arhosodd Elias gyda nhw. Yna digwyddodd rhywbeth trist. Aeth y mab yn sâl a marw. Cariodd Elias gorff y bachgen i'r llofft. Dyma fe'n galw ar yr ARGLWYDD, "O ARGLWYDD fy Nuw, plîs tyrd â'r bachgen yma yn ôl yn fyw!" Ond roedd hynny'n amhosib!

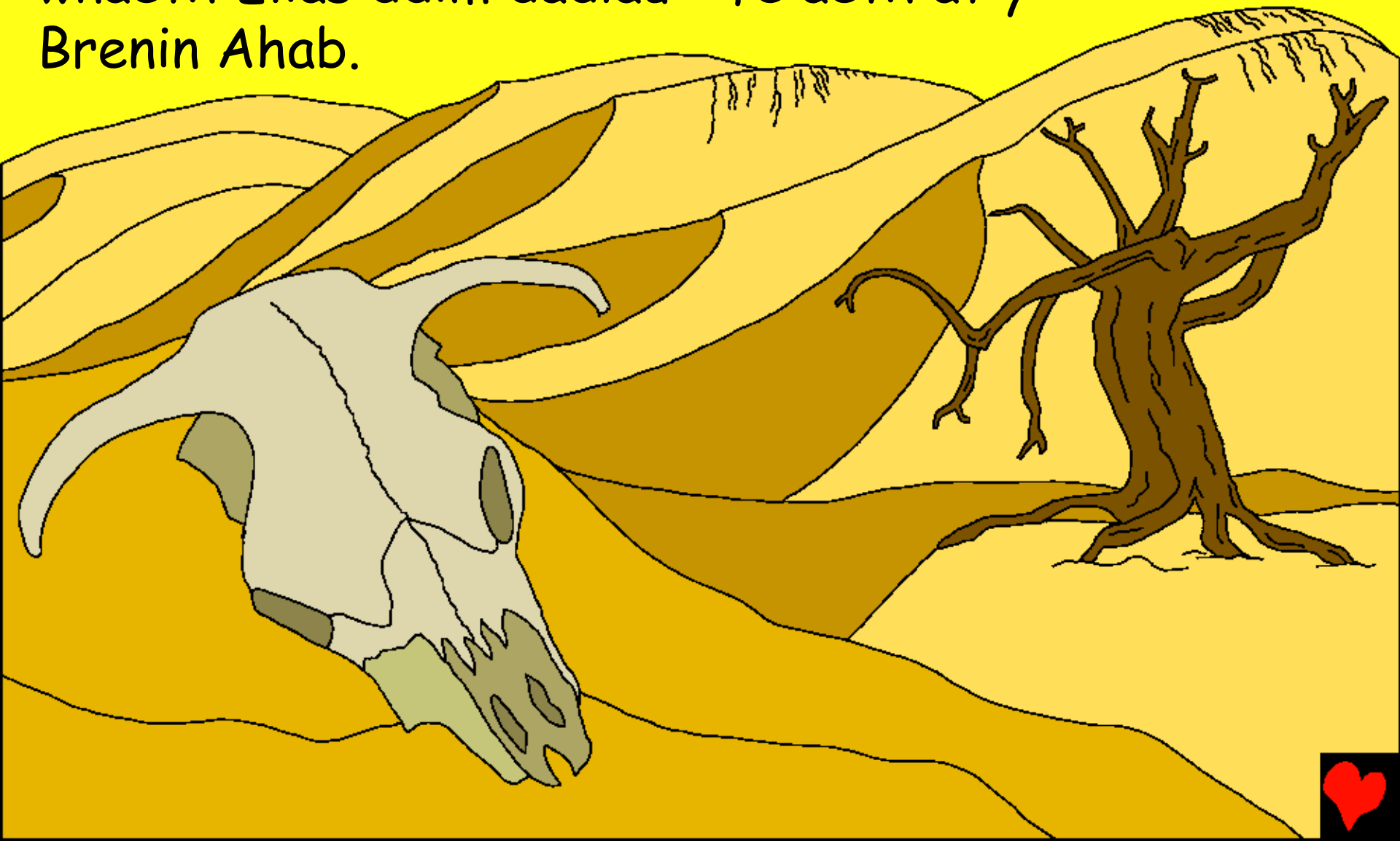
Dyma'r ARGLWYDD yn gwrando ar Elias, a dechreuodd y bachgen anadlu eto. Roedd yn fyw. Aeth â'r bachgen i lawr at ei fam. Dywedodd hi, "Nawr wir yn dwi'n gwybod bod yr ARGLWYDD siarad trwot ti."

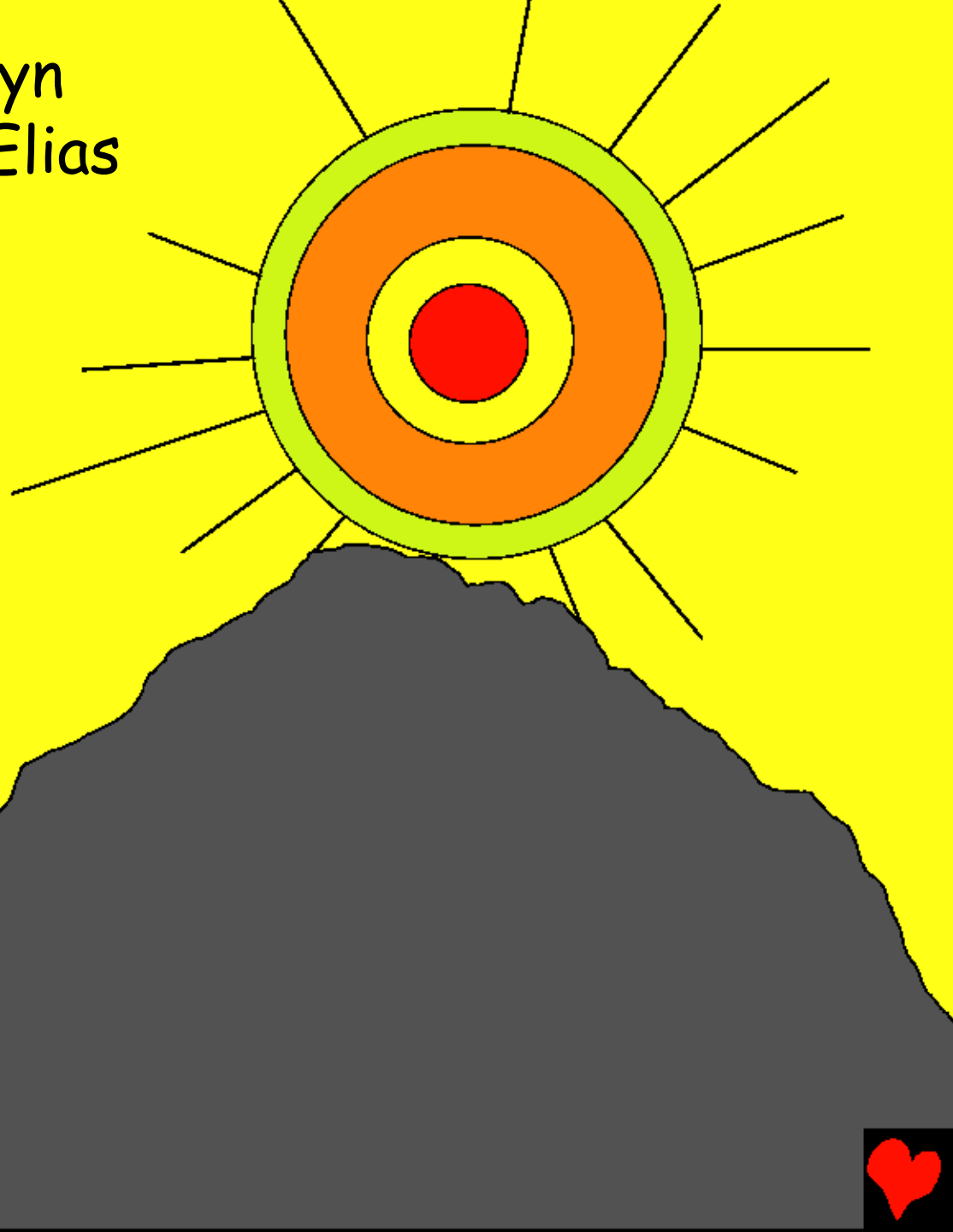
Tair blynedd yn ddiweddarach, dywedodd Duw wrth Elias am fynd nôl at y brenin. Dywedodd, "Dw i'n mynd i anfon glaw ar y tir."

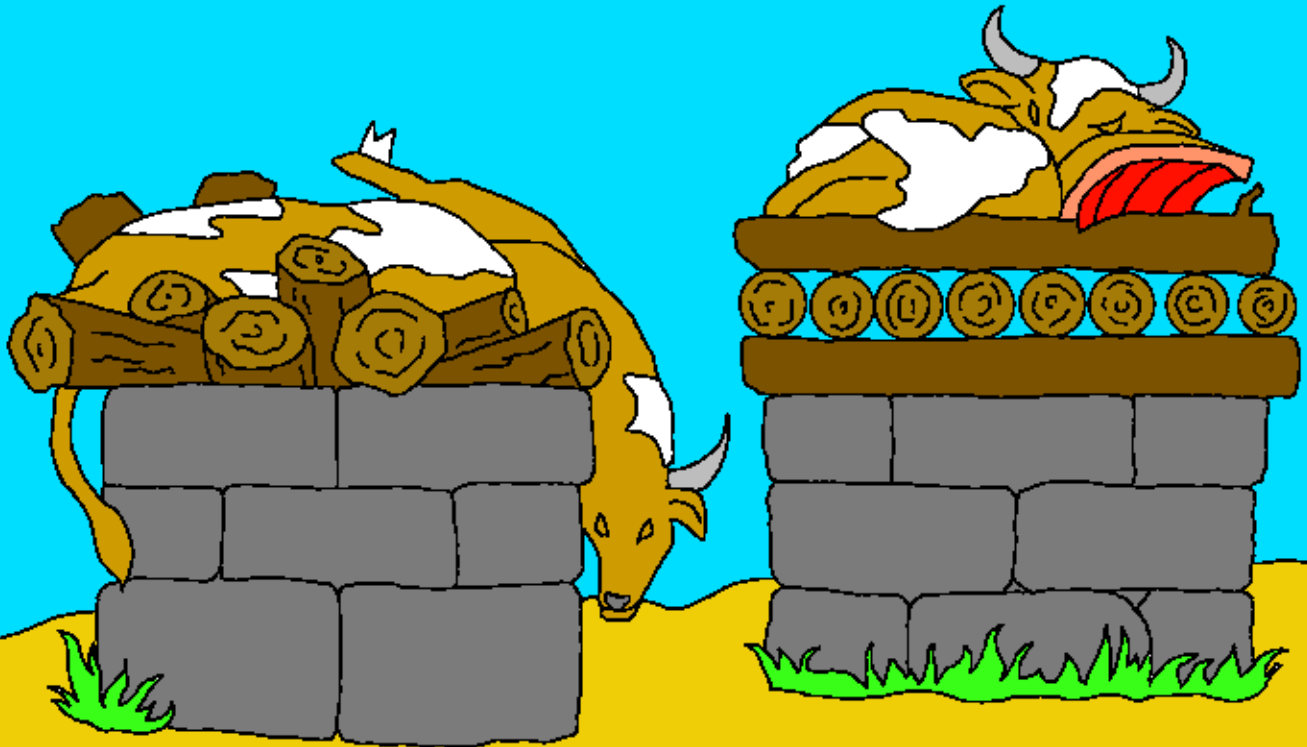
Mynd yn ôl at Ahab? Roedd ei wraig Jesebel wedi lladd cant o broffwydi Duw yn barod. Ond wnaeth Elias ddim dadlau - fe aeth at y Brenin Ahab.

Pan wnaeth y ddau ddyn
gyfarfod, fe wnaeth Elias
herio Ahab a dweud
wrtho am alw pawb
yn Israel a'r 850 o
broffwydi ffug i
Fynydd Carmel.
Dywedodd Elias
wrth y bobl, "Os
mai'r **ARGLWYDD**
ydy'r Duw go iawn,
dilynwch e."

Trefnodd Elias fod dau darw yn cael eu paratoi fel aberth. Ond doedd neb i gynnau tân i'w llosgi. "Cewch chi alw ar eich duwiau ac fe wna i alw ar enw yr ARGLWYDD," meddai. "Y duw sy'n anfon tân fydd yn dangos mai fe ydy'r Duw go iawn." "Syniad da," meddai'r bobl.

Dyma'r proffwydi ffug yn galw ar eu duwiau ffug trwy'r dydd. Dyma nhw'n dechrau dawnasio'n wyllt a neidio, a torri eu hunain gyda chyllyll nes bod eu cyrff yn waed i gyd. Ond doedd dim byd yn digwydd.

Yna dyma Elias yn
socio'r coed a cig y
tarw gyda dŵr.
Dyma fe'n gweddio.
"O ARGLWYDD, ateb
fi, gad i bawb wybod
heddiw mai ti ydy'r
Duw go iawn..." Yna'n
sydyn dyma dân yn
disgyn oddi wrth
yr ARGLWYDD.

Llosgodd y tarw
a'r coed. Yna
llosgodd cerrig
yr allor.

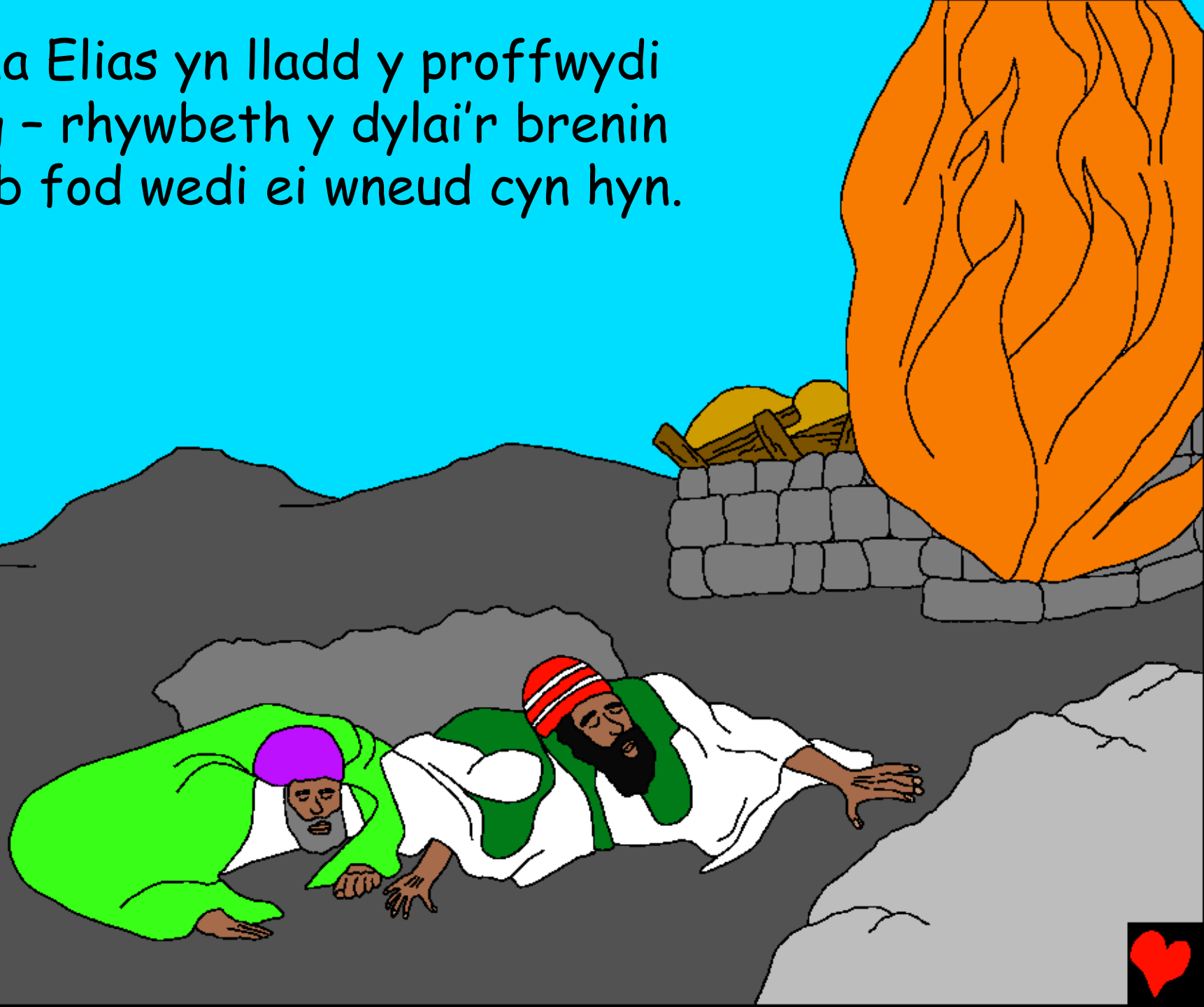

Pan welodd y bobl hyn, dyma nhw'n gweiddi, "YR ARGLWYDD ydy'r Duw go iawn!" Dywedodd Elias, "Daliwch broffwydi Baal. Peidiwch gadael i'r un ohonyn nhw ddianc!"

Dyma Elias yn lladd y proffwydi
ffug - rhywbeth y dylai'r brenin
Ahab fod wedi ei wneud cyn hyn.

Yna dywedodd Elias
wrth Ahab fod glaw ar
ei ffordd. Cyn hir daeth
cwmwl bach i'r golwg. Oedd
hi am fwrw glaw ar ôl tair
blynedd o sychder?

Yn fuan wedyn,
roedd cymylau duon
yn yr awyr a gwynt
yn chwythu a glaw
trwm. Roedd Duw
wedi anfon glaw.
Roedd Duw wedi
dangos i'r bobl fod
Elias yn dweud y
gwir - fe oedd y
Duw go iawn.

Ydych chi'n meddwl
fod y Brenin Ahab wedi
parchu Duw a'i was Elias?
Naddo! A dweud y gwir
fe wnaeth Jesebel
geisio lladd Elias, ond
llwyddodd i ddianc. Yn y
diwedd, cafodd Ahab ei
ladd mewn brwydr, ac fe
wnaeth gweision Jesebel
ei gwthio hi oddi ar wal
uchel yn y palas. Fe
wnaeth hi farw wrth
daro'r llawr.

Beth
ddigwyddodd i
Elias? Un diwrnod
anfonodd Duw gerbyd o
fflamau tân yn gael ei dynnu
gan geffylau o dân; a chipio
Elias i fyny i'r nefoedd
mewn chwyrlwynt.

Tân!

Stori o Air Duw, y Beibl

sydd i'w gweld yn

1 Brenhinoedd 17-19, 2 Brenhinoedd 2

"Pan ddatguddir dy air, bydd yn goleuo."

Salm 119:130

Y Diwedd

Mae'r stori hon o'r Beibl yn dysgu ni am ein Duw rhyfeddol.
Fe wnaeth ein creu ni, ac mae eisiau i ni ei adnabod.

Mae Duw yn gwybod bod ni wedi gwneud pethau drwg, beth mae e'n galw'n bechod. Cosb pechod ydy marwolaeth, ond mae Duw yn dy garu di gymaint nes ei fod wedi anfon ei unig Fab, Iesu, i farw ar Groes, a chymryd y gosb am dy bechod di. Yna daeth Iesu'n ôl yn fyw a mynd adref i'r Nefoedd! Os wyt ti'n credu yn Iesu ac yn gofyn iddo faddau dy bechodau, mae'n barod i wneud hynny! Bydd yn dod i fyw ynot ti nawr, ac fe gei di fyw gydag E am byth.

Os wyt ti'n credu bod hyn yn wir, beth am ddweud hyn wrth Dduw: Annwyl Iesu, rwy'n credu i ti ddod yn ddyn i farw dros fy mhechodau, a dy fod ti'n fyw eto. Os gweli'n dda, tyrdd i mewn i'm bywyd. Maddau fy mhechodau i mi gael bywyd newydd nawr, ac yna un diwrnod bod hefo ti am byth. Helpa fi i fod yn ufudd i ti, a byw fel plentyn i ti. Amen.

Darllena'r Beibl, a siarad gyda Duw bob diwrnod! Ioan 3:16

